

Divan, față de care erau total independenți. Deoarece se considera că bulgarii s-au așezat pe pământuri « libere », ei erau scutiți, potrivit dispozițiilor lui Kutuzov, de orice fel de impozite și ca urmare ispravnicii, sau ori care alte autorități locale, nu trebuiau lăsați să pătrundă în aceste așezări. Doar pentru problemele legate de ajutorarea coloniștilor, Koronelli trebuia să se adreseze vicepreședintelui Divanului, raportînd în același timp și lui Kutuzov orice cerere făcută¹. Astfel de pristavi au fost la Turnu Severin Liubobratci², în alte părți ale Olteniei căpitanul de rezervă Koronelli, în satele din jurul Bucureștiului Atanasie Nekovici, în fosta raia a Giurgiului căpitanul Karavia³, la Daia și în oraș la Giurgiu « Vasile căpitan ce se află orînduit asupra bulgarilor de Ex. sa G. Koronelli »⁴ și « Enache căpitan ce este asupra sirbilor de acolo din Giurgiu »⁵; în județul Ialomița fusese numit arhivarul de colegiu Makedonski⁶; în jud. Ilfov, la Chirnogi și Stupinele « doi căpitani ce sînt peste acei sirbi anume Dumitru și Andronache »⁷. În Bugeac pristav era rotmistrul Gripara, după cum la Galați și Brăila fusese numit căpitanul Logofăt⁸. Este foarte probabil ca o astfel de funcție să fi îndeplinit și Vatikioti, mai ales că, așa după cum se vede din numele celor de mai sus, mulți dintre pristavi erau aleși dintre actuali sau foști « volintiri ».

Acești pristavi au funcționat pînă la încheierea păcii, deși la finele lunii martie 1812 autoritatea lor era aproape total diminuată. De unde în anul 1811 erau independenți de Divan, la 29 martie 1812 ultimul dădea porunci « în toate județele țării către ofițerii ce sînt orînduiți asupra sirbilor », pentru ca aceștia să plătească vama⁹.

Mulțimea acestor băjenari a făcut ca așezarea lor să întîmpine destule greutăți. Astfel, la mijlocul lunii noiembrie 1811, un raport al lui Koronelli către Kutuzov menționa următoarele: « coloniștii de peste Dunăre, fără a avea pînă în prezent pămînturi libere, se află azi risipiți prin Țara Românească, Moldova și Basarabia și pentru a se hrăni, acei care au ceva bani sînt nevoiți a-și alege așezarea provizorie pe pămînturile boierilor, mănăstirilor și statului, plătind pentru aceasta proprietarilor și arendașilor impozite grele în bani și altele după cum li s-a impus. Alți coloniști însă, fiind săraci, umblă dintr-un loc într-altul pentru a găsi hrana de care au nevoie. Iar coloniștii din unele sate așezate pe Dunăre s-au împrăștiat în interiorul țării, astfel încît tutorele principal nu are o cunoștință sigură despre locul stabilirii lor »¹⁰. Kutuzov însuși atrăgea atenția lui Krasno-Milașevici, arătîndu-i această situație și subliniind faptul că ea putea duce « la lipsă de încredere față de noi » și la faptul că nimeni « din cei ce locuiesc în ținuturile turcești... nu vor

¹ Vezi ordinul lui Kutuzov către Koronelli în culegerea М. И. Кутузов. III, Moscova, 1952, p. 377; vezi raportul lui Kutuzov în *Документы и материалы*, p. 2.

² Mai târziu acesta a fost mutat în Teleorman, în plășile Oltului de jos, a Marginii și a Călmățuiului. ARH. ST. BUC. Mss. 66, f. 233 v.

³ N. I. KAZAKOV, *op. cit.*, p. 62.

⁴ ARH. ST. BUC. Mss. 66, f. 170, 202.

⁵ *Ibidem*, f. 240.

⁶ KAZAKOV, *op. cit.*, p. 62. Arh. St. Buc. Mss. 66, f. 418; URECHIA, *op. cit.*, p. 713.

⁷ ARH. ST. BUC. Mss. 66, f. 211.

⁸ KAZAKOV, *op. cit.*, p. 62.

⁹ ARH. ST. BUC., Mss. 66, f. 202 v.

¹⁰ *Документы и материалы*, p. 14, 23.